

نوجوان ۱۴ ساله ویتنامی / برنده مسابقه جهانی یونسکو

خواسته‌های خود از والدین

جواب را نمی‌دانی به من بگو چه خوب است از کسی شنیده شود، نمی‌دانم ولی سعی می‌کنم برایت پیدایش کنم.

وقتی کاری را برای اولین بار انجام می‌دهم و درست از آب در نمی‌آید با من صبور باش و به یاد داشته باش که موضوعات زیادی برای فراگیری در پیش رو دارم و هر کاری در آغاز نیاز به تمرین دارد.

بگذار که عواقب کارهایم را به عهده بگیرم. احتیاج دارم به موقع تنبیه شوم و یا مورد تشویق قرار بگیرم، زمانی که مرا تنبیه می‌کنی در نظر داشته باش تا مرا مورد مجازاتی قرار دهی که برابر گناهم باشد.

و از همه چیز گذشته عشق بدون شرط خود را به جانم بریز، این مسئولیتی است که بر عهده توست تا من هم زمانی قادر باشم آن را به کودکانم انتقال بدهم.

فراگیرم و اینکه وقتی چیزی را می‌خواهم در مقابل آن به حد کافی مقاوم باشم و اینکه ارضای بعضی از احساسات را که هنوز برای تجربه آنها آماده نیستم به تعویق بیندازم. بگذار همچنانکه جسمم رشد می‌کند تواناییهای جدیدم را امتحان کنم، بخزم، بایستم، راه بروم، بالا بروم، بیروم، بدوم. بنابراین احتیاجات طبیعی بدن مرا به دلیل تواناییهای حل نشده خود محدود نساز. گوشه کوچکی از خانه را تنها به من اختصاص ده من احتیاج به لحظات آرامش و سکوت دارم که هیچکس آن را مورد تهاجم قرار ندهد.

سهم مرا از توجه و محبت دریغ نکن، من هر روز حتی برای لحظاتی کوتاه باید بدانم که تنها کسی هستم که تو به او فکر می‌کنی و دوستش داری.

بگذار که هرسوالی در ذهنم جرقه می‌زند با تو در میان بگذارم و مرا از بیان آن خجالت زده نکن حتی اگر به نظر احمقانه برسد.

تا حد امکان جواب صادقانه به من بده و اگر

برای رشد کردنم چیزی بیش از غذا به من بده، گرما و اطمینان عشقت را بگذار از پنج حسم لذت ببرم، از برکنم، به آنها گوش دهم و طعمشان را بچشم. حتی چیزهایی به من بده برای شکستن، به من یاد بده که حقم را بگیرم، در هنگام بازی تماشا کنیم تا ببینی چگونه سعی می‌کنم مسائلم را حل کنم و در مقابل چیزی بایستم. وقتی به من می‌گویی کاری را انجام بدهم چرایش را هم به من بگو بگذار احساس کنم عضو فعال خانواده هستم و مرا در نقشه‌های خانوادگی سهیم کن. زمانی که می‌خواهم احساس کنم بزرگ هستم با من مثل کودک رفتار نکن. ترس هایت را به من منتقل نکن، چرا که من هم ترسهایی دارم و به بیشتر از آن نیاز ندارم. کمکم کن که از عکس عملهای تند خودداری کنم ولی مرا آن چنان از نشان دادن عصبانیت نترسان که ظرفیتم را برای خشم علیه همه چیز از دست بدهم.

به من بیاموز که آرام آرام تحمل درد را